

Bejublad gymnastikuppvisning på Skrivartåppans dansbana!

M

Fo/lcéé

un

Dansbanorriar i Eskilstunétrakten kom i ropet så smått 1920. Tre arrangörer hörde av sig i annonsspalterna. Hammarby dansbana var omnämnd men bara en gång. Det gällde en gökotta på självaste midsommarafton. Hallby Brunns IF hade fått körn på bad- och brunnsrestaurangen, och i Skogstorp fanns det möjligheter till en svängom i Skrivartåppan.

Om vi som förstå dansbana skulle försöka presentera Skrivartåppan. Självva namnet har sina poänger. Området tillhörde ursprungligen Lagersberg. llnspektorn på gården hade rätt till en äng(tåppa), där han kunde hålla en ko i bet. Yrkestiteln på denne förman var på hinsidan sekelskiftet "skrivare". Så gav sig Skrivartåppan självt.

Intill Skrivartåppan låg Vrethagen. När brukspatron Berhard Liberg residerade på vad, som skulle kallas Rosenfors fabriker var det sed att de anställda skulle bjudas till dans i gröngräset på den platsen midsommarafton. Kutym var också att fördrängen och patronessan skulle tråda första dansen.

Så småningom fick fackföreningen vid Rosenfors ta över, och på platsen förlustade man sig under skilda former och arrangörer till 1957. Det är ingalunda otroligt att fortsättning följt. Men myndigheterna gav Stopp-tecken och varslade om en bebyggelse, som ännu inte kommit till stånd.

Genombrottet kom tack vare ortens gymnastikförening (sedermera GoIF), där stinsen Lewander och politiska och fackliga stöttn David Johansson drog lasset. Man fick en bana: sågverket i Skogstorp skänkte bräder och medlemmarna snickrade ihop ett flak att dansa på.

Ett minnesvärt tillfälle var midsommarhelgen 1922, då det bjöds på en gymnastikuppvisning inför bortåt 1000 åskådare. Till förmån för Sörmländsmarschen tågade föreningens egna gymnaster och Eskilstuna Gymnastikförenings elitmannar in på banan och genomförde ett applåderat program. Nils Lindhe bevittnade evenemanget och kommer ihåg att han hade tårar i ögonen inför allt det pampiga.

Två danstillställningar arrangerades i Skrivartåppan premiäråret, och vid båda trakterade Thedde Sjöborg

Det här kortet är taget i slutet av 20-talet. NÖV-ärna ordnade dans och lustbarheter för andra. Men en och annan gånff/roade man sig på egna träffar.

f sitt handklaver.

1921 var arrangörerna rätt /ensamma på (Skrivar)tåppan med tanke på att endast Hammarby konkurrerade. De arbetslösas förening stod för rusthållet.

Den förste underhållaren man kan spåra upp förekom 1922, då Kémf Engkvist agerade rolighetsminister. Han var ju en känd revymakare (ofta i kompanjonskap med Einar "Tvåan" Svedberg.

Mera underhållning 1922, då körångaren Henning Skeppstedt lät höra sin stämmas välljud. Att man hade dåliga erfarenheter visavi publiken ger ett annonspåpekande besked om: "Berusade äga ej tillträde".

Aret därpå var det riktigt uppåt med "ett spanskt jazzkapell, som spelade äkta zigenarmusik". Det blev så populärt, att dess avresa uppskötts för att ungdomarna skulle få dansa till kastanjetter än en gång.»

Men nu är det på tiden att Allan Branting bjuder upp till några varv.

— Som organiserad nykterist har jag i många år varit med om att arrangera basarer och sommarfester för att finansiera verksamheten. Den första platsen var Stensholm. Den banan låg ett

skogstorsbor — en hette visst Karl öhrlirig — ägde både banan och ert bondstuga.

En gång, 1926 eller 1927, hade vi en lyckad tillställning vid Stensholm. Tyvärr blev det ett olustigt inslag, då en eskilstunabo uppenbarade sig och började bråka. Han lyckades slå ut ett par tänder på en skogstorsbo. När då vår vakt skulle ta hand om den vildsinte gossen

fick också han en srtyting. Jag försökte ingripa, fick eii dansk skalle" mfen kunde koppla ett nåcksving och krama min antagonist därhän, att han lovade att hålla sig lugn.

Ett par dagar senare kom ett par kriminalare upp på jobbet och läste upp en rapport. I den beskylldes jag för att ha varit med om att misshandla skogstorpens Missförståndet klarades dock snart upp. Som vittne vid en rättegång med bråktaken blev jag i alla fall inkallad. Utanför rättssalen blev jag god vän med vederbörande, som sedermera gästade vårt sommarhem vid Borsten och skötte sig fint. Tyvärr blev bötesbeloppet som utdömdes i saftigaste laget: Han kunde inte betala och fick krypa in i Västerås i tre veckor — en dyrbat avreagering!

På den här tiden gick det även bra att ordna dans på magasin. Stafträ i Ärla och Älunda magasin hyrdes ett par gånger av NOV, och Gunnarssöns kapell svarade för musiken. Vill minttS att IK Standards basår var lite avundsjuka för att vi konkurrerade om Sjalarna. När det blev strängare bestämmelser ifråga om reservutgångar, var det slut på magasinSfröj-

Oskar Bergholm — en av de musikaliska bröderna i Eskilstuna — spelade en valborgsmässoafton på Ärla dansbana. Det var omkring 1930. Man hade nyligen fått tak och fick också hela den dansanta publiken. De andra banorna hade det inte så välbeställt. Trots att ungdomarna inte var bortskämda ville de inte gärna valsa omkring i snöglopp!

ALLAN & KÅWE